

IX Festival internacional de música de órgano do Corpus Christi

Organizan:

7 - 16 de xuño 2023

Martes 13 de xuño 2023, 21.00 h

Igrexa de San Pedro

Membra Jesu nostri

Concentus Angelorum (Suiza)

Ekaterina Valiulina, violín

Hans Liviabella, violín

Felix Vogelsang, violonchelo

Concentus Lucensis

Lidia Basterretxea Vila e Esperanza Iglesias, soprano I

Marina Malavasi e Paloma Suanzes, soprano II

Daniela Maso, Carmen Prendes e Paolo Alberti, alto

Mauro Canali e Fernando G. Jácome, tenor

Moreno Deservi, Antón Castro e Marcos Mosquera, baixo

Nicolás Varela (España), órgano

Giulio Mercati (Italia), dirección

Dietrich Buxtehude (1637-1707)

Membra Jesu nostri patientis sanctissima, BuxWV 75 (1680)

Para solistas, coro (SSATB), dous violíns, violonchelo e órgano

I. Ad pedes

II. Ad genua

III. Ad manus

IV. Ad latus

V. Ad pectus

VI. Ad cor

VII. Ad faciem

Obra mestra da música vocal de Dietrich Buxtehude, *Membra Jesu nostri* é un ciclo refinado e conmovedor de sete cantatas que invita a meditar sobre Cristo crucificado, cunha mirada que ascende desde os pés ata o rostro. A cada parte do corpo corresponde unha cantata: pés, xeonllos, mans, costas, peito, corazón e rostro. Lonxe de ser unha meditación lúgubre, como parece suxerir o título, é en realidade unha narración musical de rara beleza e harmonía que renuncia á intensidade dramática, configurando intimamente o sufrimento a través de sons tranquilos e mesurados. Os textos pertencen a unha oración medieval coñecida en tempos de Buxtehude como «*Domini Bernhardi Oratio Rhythmica*» e considerada obra de San Bernardo de Clairvaux, mais atribuída hoxe a Arnolfo de Lovanio (aprox. 1250). O

texto latino foi publicado en Hamburgo en 1633 e readaptado polo propio Buxtehude para ser proposto na forma da cantata luterana en voga naquela época: sonata instrumental, coro e lied estrófico asignado aos solistas con retrouso instrumental. O compositor seleccionou tres estrofas (entre as dez orixinais) para cada lied e engadiu os versos bíblicos como introdución a cada unha das cantatas, asignando esta parte ao coro. O ciclo realizouse principalmente como *Passionsmusik* durante a Semana Santa, aínda que os versos bíblicos que comentan cada unha das partes do corpo de Cristo poderían adaptarse a outros requisitos litúrxicos. A primeira cantata, por exemplo, está marcada «para o tempo de Pascua e para calquera tempo», e só a sexta, *Ad cor*, foi escrita explicitamente para a Paixón.